

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català
Presidenta

25è aniversari de la Convenció sobre els Drets de l'Infant: reptes per a Catalunya i avaluació d'impacte en la infància

Palau del Parlament, 3 de juliol de 2014

La presidenta

Bon dia a tothom en aquesta jornada de celebració del 25è aniversari de la Convenció sobre els Drets de l'Infant que porta per títol 'Reptes per a Catalunya i avaluació d'impacte en la infància'.

Permentin-me, abans d'iniciar aquest acte inaugural, que saludi l'honorable consellera de benestar social i família, la presidenta d'Unicef Comitè Catalunya, i el coordinador de la Plataforma d'Infància de Catalunya, Pincat. Moltes gràcies per ser avui aquí. També voldria saludar tots els diputats i les diputades de la comissió d'infància del Parlament, la presidenta de la Taula del tercer sector social, la directora general de la infància, la presidenta de l'Institut Català de les Dones, tots els intervinents, l'ombudsman' d'Infància de Catalunya, l'ombudsman' de Noruega, la representant de Gal·les i la representant de Flandes, que intervindran a les taules rodones que se celebraran.

Per mi és un honor que el Parlament aculli, avui, aquesta convenció, aquesta celebració dels vint-i-cinc anys. Els nens i les nenes són presents al Parlament, hi són presents no tan sols avui pel que s'hi tractarà sinó al llarg de l'any a través del projecte educatiu que la cambra fa anys que duu a terme. Cada setmana vénen nens i nenes de les escoles de Catalunya, de primària, de secundària, de batxillerat, i també universitaris, i se'ls explica on són, i se'ls diu que aquesta casa és també casa seva, i que els diputats i les diputades fan una feina en què, quan es tracta de la infància, no hi ha diferència de color polític. Tots els partits polítics d'aquesta casa defensen la infància i la millora de tot allò que la pugui beneficiar, i crec que això és bo dir-ho. Hi ha altres àmbits, hi ha altres aspectes amb què no estan

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

d'acord o que ho veuen d'una manera diferent, però en l'àmbit de la infància puc assegurar que, des que el govern de Catalunya va rebre les competències en matèria d'infància el 1981, el Parlament sempre ha estat amatent a aquestes polítiques i sempre ha estat al costat dels diferents governs per defensar el millor per a la infància. Per tant per mi és un honor que, avui, aquesta convenció es pugui celebrar al Parlament.

Benvingut sigui tothom, doncs, en aquesta jornada. No sé si havien estat o no al Parlament, segur que alguns sí i d'altres no. Després els explicaré —ara no, ara miraré de donar les paraules que toquen—..., hi ha diputades que ja riuen, perquè saben que sempre que tinc una audiència com la d'avui els explico on som, perquè és part de la nostra història, i quan, a més, hi ha gent de fora de Catalunya, i de fora de l'estat espanyol, com les tres convidades especials que tenim, doncs encara amb més raó, perquè s'enduguin al seu país què és aquest Parlament, quina és la seva història, i d'alguna manera, on es troben, Barcelona, capital de Catalunya.

[...]

I ara unes paraules de cloenda d'aquest acte inaugural de la jornada. Tal com he dit abans, ara els explicaré on som, perquè crec que és important saber on som per entendre després per què avui celebrem aquí aquest vint-i-cinquè aniversari. Som al palau del Parlament. El palau del Parlament està situat dins el parc de la Ciutadella, que deu el nom a la fortalesa que, fa gairebé tres-cents anys, després de la guerra de successió que els catalans vam perdre, Felip V, el rei vencedor, va fer construir com a instrument de repressió contra els catalans en aquest indret. La ciutadella ocupava el que ara és el parc, estava emmurallada, i aquest palau era l'edifici de l'arsenal.

D'aquelles construccions emmurallades de l'any 1725, quan es va acabar, en queden tres avui: una és aquest edifici, una altra és la capella castrense, que tenen aquí al davant, i l'última és l'antic palau del governador, que ara és un institut de secundària. Al cap d'aproximadament cent cinquanta anys, es va enderrocar la muralla i la major part d'edificis, i l'arsenal es va convertir en museu municipal. Amb el temps, l'ajuntament de Barcelona va considerar que es podia rehabilitar

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

com a palau reial, i per això té l'arquitectura de palau. Mai no es va fer servir com a palau reial, i a començament del segle XX va tornar a ser museu municipal, fins que el 1932, ara fa vuitanta-dos anys, el president de la Generalitat republicana, Francesc Macià, va acordar amb l'ajuntament de Barcelona que fos la seu del legislatiu, i del 32 al 39 va ser-ho.

Després, com vostès saben, vam perdre les nostres institucions, les van suprimir, i per tant vam passar quaranta anys de dictadura franquista en què aquest edifici primer el van tancar i barrar, i després el van tornar a obrir com a museu municipal.

Al cap dels anys, el 1980, amb les primeres eleccions al Parlament es va tornar a obrir com a seu del legislatiu. Sempre dic que, ironies de la història, el que es va construir com a instrument de repressió contra els catalans, avui s'ha convertit en el lloc de la paraula, en el lloc on els diputats i les diputades dels diferents grups parlamentaris debaten, controlen el govern, preparen projectes i proposicions de llei i en alguns àmbits, com he dit a l'inici d'aquest acte, es posen sovint d'acord. Un d'aquests àmbits és el de la infància.

La consellera ha parlat de la llei que en aquest moment està en vigor i de què queda poc per desplegar, però jo els puc dir que des de l'any 1981 —per tant abans de la firma d'aquesta Convenció dels Drets de l'Infant— Catalunya té competències en matèria d'infància. Fa, doncs, trenta d'anys i escaig que el govern català té aquestes competències, i recordàvem, a l'audiència que hem tingut abans, que el que vam rebre van ser grans centres, centres que en aquell moment s'anomenaven 'orfelinats', i que tenien, doncs, moltíssims nens i nenes, barrejats els nens i les nenes de protecció i de reforma, i que des de l'any 1981 fins ara s'ha fet una feina ingent. Ha canviat radicalment el panorama, no s'assembla gens la infància ni el tractament de la infància amb el que era als anys vuitanta.

En aquest moment podem parlar de molts nens que estan en situació de protecció, però la majoria estan en família o en acollida. I, per tant, el canvi ha estat molt important. Volia dir-los això perquè, igual que he comentat abans que moltes escoles setmanalment vénen aquí perquè els nens sàpiguen què és el Parlament,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

també l'Associació d'Antics Diputats de la cambra, potser per la seva vena política anterior, ha volgut fer un projecte a favor d'un àmbit que consideren essencial, i aquest àmbit és la infància. I de fet van crear, fa uns quants anys, el premi Conviure, que és un premi adreçat a nois i noies d'escoles de primària i secundària, que durant tot el curs participen en projectes de qualitat democràtica, i que a la seva edat ja saben què vol dir això. Per tant, d'alguna manera ja se'ls prepara des de l'escola perquè siguin participatius. I a final del curs vénen aquí, presenten els projectes, hi ha un jurat, i reben un premi, i això també es fa en aquest Parlament cada any.

I l'última cosa és que fa dues setmanes una entitat tan important com ACNUR Catalunya, dedicada als refugiats, va presentar aquí al Parlament la primera edició del premi que, dedicat també a la infància, atorga i que era un premi dedicat als nens i les nenes que durant el curs havien entès el que se'ls havia explicat sobre la condició de refugiat. I realment va ser un premi d'aquests alliçonadors, perquè veies nens i nenes de set, vuit, deu anys, que havien entès què volia dir, i un dels premiats va ser una 'Carta a Malala', en el sentit de dir "sabem el que has fet pels nens i les nenes del teu país, que també és pels nens i les nenes de tot el món, i volem que sàpigues que et recordem." Crec que tot això és positiu, i que, a més, demostra que aquesta casa, aquest Parlament i els seus diputats i diputades tenen realment, no dic una obsessió, però sí una voluntat molt clara d'estar sempre al costat de totes les polítiques d'infància.

Avui, un altre cop, però, a més, amb un tema afegit, amb motiu del vint-i-cinquè aniversari, els nens i les nenes de Catalunya, els nois i les noies, són protagonistes en aquest Parlament, i això és important. Són protagonistes perquè aquesta jornada es dedicarà a tot el que aquests nens i nenes necessiten, a la situació actual, a la situació passada i a la de futur. I, a més, escoltaran algunes de les experiències que es tenen en altres països, Flandes, Gal·les, Noruega... Algunes de les coses que m'han explicat abans em sonen perquè aquí també es fan. Altres no tant, i per tant és positiu valorar en aquesta jornada les experiències d'altres àmbits i d'altres entitats que segur que ens poden ajudar de cara al futur.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

En broma he dit a l'ombudsman' de Noruega que sentiém una sana enveja perquè en la seva explicació ha començat dient: "Noruega és un país ric, i per tant, a les polítiques d'infància, hi podem dedicar molts recursos, i malgrat que tenim altres problemes, i les polítiques de prevenció són molt importants, no tenim problema de recursos". Realment és sana enveja, i li ho he dit perquè crec que això, quan ella ho explicarà, doncs ho sentirem tots.

Abans, quan la presidenta d'Unicef no havia arribat perquè s'ha trobat un accident de trànsit, he comentat que la celebració d'aquesta jornada ens havia vingut després de l'informe d'Unicef, que realment ha estat un cop. Ben rebut, perquè un cop el veus i en veus la qualitat, doncs, realment és important, perquè, a més a més, tant els parlamentaris com el govern necessitem de tant en tant aquests cops, perquè moltes vegades pensem que ho estem fent bé, que estem fent tot el possible, que hi posem tots els recursos, i, a més, segur, aquí tinc la directora general de la infància, que a vegades la planyo, amb perdó, perquè conec molt bé la direcció general —la diputada que tinc aquí al davant també va ser directora general i per tant, també va patir èpoques difícils—, perquè és una direcció general que va canviant, i va canviant perquè els nens canvien, i lògicament una vegada els tens d'una manera i una altra els tens d'una altra.

Recordo èpoques que ens venien a centenars els menors no acompanyats del Marroc, i recordo que patíem i no sabíem com havíem de donar-hi resposta. Doncs cada cinc anys tenim alguna cosa per revisar. I ara ens ha tocat l'informe de la Unicef, i l'informe de la Unicef realment explica molt clarament la situació d'avui de la infància. I crec que és bo que avui, arran d'aquesta convenció i en aquesta jornada que ha de ser sempre propositiva, aquest informe, d'alguna manera, l'hem de tenir al costat, perquè ens ha de permetre establir amb vista al futur totes aquelles mesures que són positives. La consellera parlava de la llei de la infància: des de l'any 1981 fins ara jo crec que hem tingut, si no m'equivoco, cinc o sis lleis relatives a la infància. I això què vol dir? Vol dir que ens hem anat adaptant a la realitat, que tant el govern, els diferents governs de Catalunya, com els diputats dels diferents grups hem volgut estar al costat de la infància i hem volgut mesurar tot allò que havia de canviar i que havia de millorar, i jo crec que, en aquest sentit,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

ens en podem sentir orgullosos. Una altra cosa és que després faltin recursos, que ens trobem en una situació crítica, que ha estat difícil, que esperem poder superar-la, que en aquest moment ja estem capgirant-la una mica, encara que en els àmbits més vulnerables això encara no es vegi... Per tant, jo crec que hem de tenir un sentiment d'esperança, però també de realisme, i de saber què és el que hem de fer.

I vull acabar agraint a Unicef i a Pincat que s'hagin esmerçat a fer una sola jornada. Crec que això també indica que volem fer de pinya en l'àmbit de la infància, i en aquest sentit ho vull dir públicament. Ha estat molt positiu que les dues propostes que sortien d'Unicef i de Pincat per organitzar el 25è aniversari de la Convenció dels Drets de l'Infant, finalment es posessin d'acord, sumessin esforços, sumessin inèrcies, i que avui segur que tindrem i tindran vostès una jornada positiva, en què tots hi sortirem guanyant.

El més important d'aquesta jornada és sortir d'aquí reforçats, amb idees noves, amb possibilitats de futur, i això estic convençuda que tots vostès, que es dediquen d'una manera o d'una altra a la infància i a l'adolescència, és el que també pretenen.

Moltes gràcies a tots, benvinguts al Parlament, són a casa seva, sentin-s'hi com a casa.